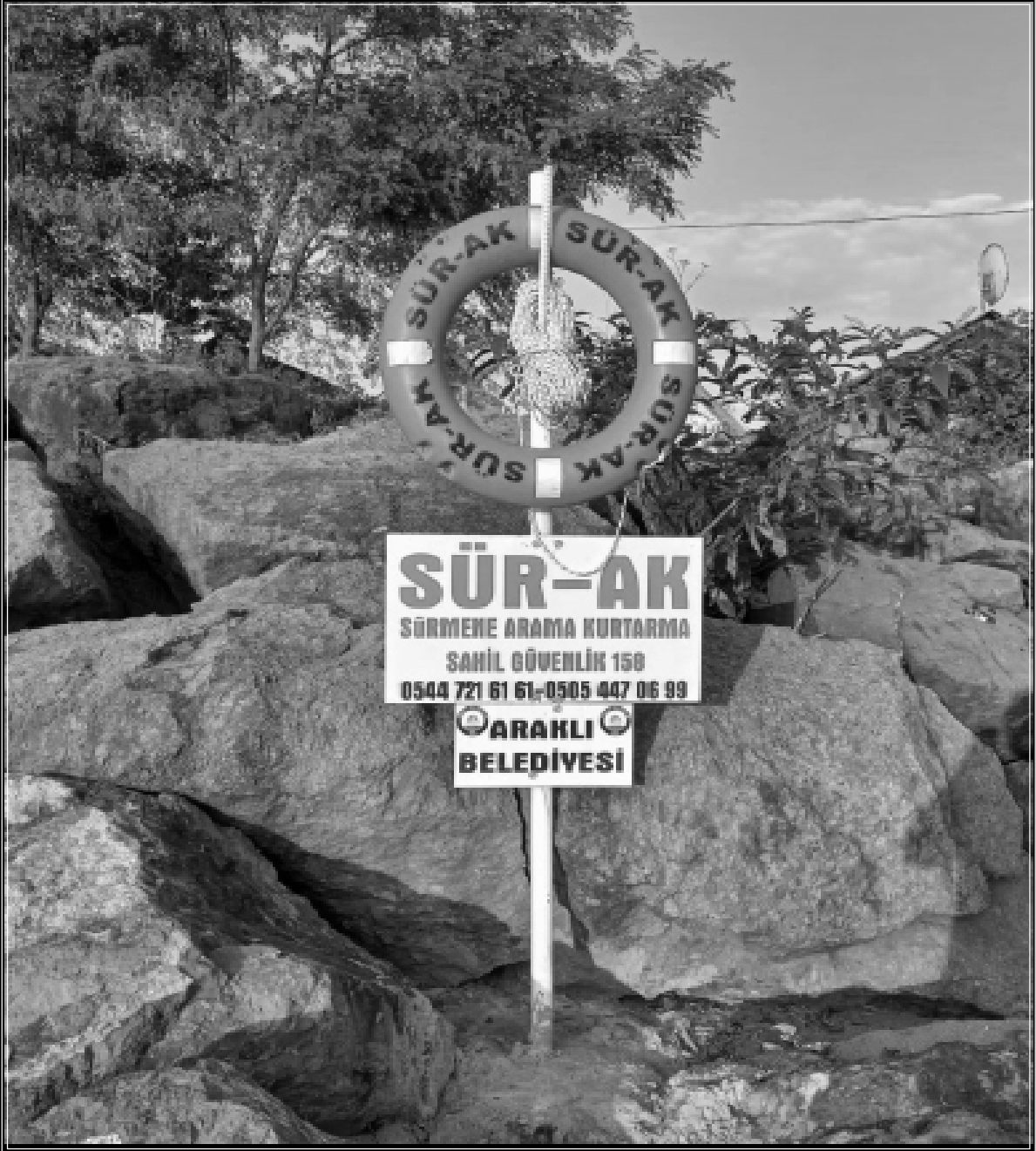

A  ı k k a r a

Hayâtlı, kayatlı, hakka dayalı dergi

- ↻ Sümmanî ↻ Feryadî ↻ Tacettin Şimşek ↻ M. Nihat Malkoç
↻ Mehmet Pektaş ↻ Celil Çınkır (Delibal) ↻ Memik Kömekçi
↻ Halit Yıldırım ↻ Yasin Şen ↻ Salman Kapanoğlu ↻ Kadir Köse
↻ Fatih Kandemir ↻ Zekeriya Çakabey
↻ Hacı Musa Tuncer ↻ Osman Gazi Turaç

54. Sayı Ağustos 2022

• Mehmet Pektaş

Soruları Kim Çaldı?

Mahallenin iki gedikli hırsız Sansar Sırrı ve Tırnakçı Cemil gecenin karanlığında bir duvarın kuytusuna sinmişti. Sansar'ın gözleri karşıdaki üç katlı binadaydı. Cemil, kafasını iyice uzatarak ürkek bir tavşan gibi etrafı gözledi. Sonra da elinin tersiyle bir şeyi kavrar gibi yaparak:

"Haydi, Sansar, patlatalım şu evi." dedi.

Sansar da tıpkı bir fare gibi, havayı birkaç defa hızlı hızlı kokladı:

"Enselenip kodesi boylamayalım da..." dedi.

Cemil:

"Kaç gündür, dikizliyorum oğlum evi. Elimizi kolumuzu sallaya sallaya gireceğiz. Sıçradık mı alt katın balkonuna tutunuruz. Orada da çamaşır askılığına bastık mı üst katın balkonuna... Oradan hop içeri."

Sansar, tekrar karşı binaya baktı. Gerçekten de üst kata çıkmak onun için çocuk oyuncağıydı.

Cemil:

"Haydi acele edelim, hangimiz dalıyor içeri?" dedi.

Sansar, göz ucuyla Cemil'e baktı:

"Ulan bir karış boyunla nasıl çıkacaksın oraya? Sen gözünü dört aç. Ben malı kaldırır gelirim." dedi.

Cemil, Sansar'ın koluna yapıştı:

"Kalleşlik yok ona göre. Geçen sefer, malı iç et-tin. Sesimi çıkarmadım. Bu defa ne araklarsan yarı yarıya..."

Sansar, kolunu asılıp Cemil'den kurtardı:

"Gözünü aç yeter. Bekçi, polis bir şey gelirse telefonu çaldır. Ben hemen tüyerim."

Sansar, eğilerek yolun karşısına geçti, bahçe duvarından atladı. Tıpkı düşündüğü gibi üst kata çok rahat ulaşmıştı. Balkona bakan pencereyi açmak için arka cebindeki tornavidayı çıkardı. Hiç ihtimal ver-mese de pencereden önce kapının kolunu yokladı. Şans eseri, kapı açıktı. Bu iş sandığından da kolay ol-muştu. Hemen içeri süzüldü. El fenerini etrafta gez-dirdi. Gözüne yarar bir şey göremeyince iç odalara doğru ilerledi. Bu sırada bir tıkırtı duydu.

"Ulan Cemil hani evde kimse yoktu?" diye söy-lendi kendi kendine. Saklanmak için mutfığa girdi. Gizlenebileceği bir yer ararken içeriye bir kadın gir-di. Sansar, ne yapacağını bilemedi, kollarını havaya kaldırıp teslim. Kadın, sallana sallana gelip Sansar'a sarıldı:

"Hayatım sıcaktan uyuyamadım." dedi.

Sansar da kollarını istemsizce indirip kadına sa-rıldı. Kadın, kendini biraz geri çekti. Gözleri yarı kapalı:

"Bir su versene aşkım." dedi.

Ödü bir yerlerine karışan Sansar, bardaklıktan bir bardak alıp kadına su verdi. İçinden de:

"Acaba karının gözlerinde bir problem mi var?" diye düşünüyordu.

Kadın bardağı Sansar'a geri uzattı.

"Ben yatıyorum aşkım." dedi ve yanağını Sansar'a doğru uzattı. Sansar, korkudan tir tir titreyerek ka-dının yanağına bir öpücük kondurdu. Kadın, diğer yanağını da uzattı. İşaret parmağı ile yanağına iki defa art arda dokundu.

"Burayı unuttun." dedi.

Sansar, içinden dualar ede ede kadının diğer ya-nağını da öptü. Kadın, sallana sallana çıktı gitti.

Sansar, içeriden jet gibi çıkıp balkondan aşağı attı kendini. Bahçeye dağıtılmayı bekleyen ters yığının üzerine düştü. Tabanları yağladığı gibi solluğu Tırnakçı Cemil'in yanında aldı. Cemil heyecanla elini Sansar'ın ceplerine doğru attı:

"Yüklü mü kaldırdığın mal?"

Sansar, Cemil'in elini tutup asıldı:

"Yürü, çabuk uzaklaşalım buradan."

Bir terslik olduğunu anlayan Cemil, bir şey de-medem Sansar'ın arkasına düştü. Ara sokaklara dalıp uzaklaştılar. Güvenli bir yere geldiklerinde ikisinin de adımları yavaşladı.

Cemil, burada Sansar'a sırnaşmaya başladı:

"Haydi oğlum çıkar şunları. Altın, inci var mı?"

Sansar, kendini zor tutuyordu. Öfkeli öfkeli:

"Var var!" dedi.

Cemil'in ağzının suyu akıyordu:

"Göster haydi göster."

Sansar, elini montunun cebine attı. Cebini karış-tırır gibi yaptı. Cemil'in gözleri iyice büyüdü. Cepten çıkacak şeyi bekliyordu. Sansar, eski kamyoncuların lastiğin arasında taş olduğunu anlatmak için yaptıkları hareketi yaptı.

Umduğunu bulamayan Cemil, Sansar'ın kafasına bir fiske vurdu. Sonra da kısa boyuna aldırmadan Sansar'ın yakasına yapıştı:

"Bırak lan dalga geçmeyi! Ne aldıysan yarı yarı-ya... Değilse bozarım façanı." dedi.

Sansar, yakasını kurtarıp:

"Gel lan! Ne aldıysam yarısını vereceğim sana gel." dedi.

Cemil yılışarak:

"Ha şöyle yola gel." dedi.

Sansar da pis pis sırttı.

"Kapa gözlerini ulan!" dedi.

Cemil, ilk başta buna razı olmasa da Sansar'ın ısrarı üzerine gözlerini kapattı. Sansar, Cemil'e iyice yaklaşmış yanağına mua diye bir öpücük kondurdu.

Cemil, hışımla gözlerini açıp Sansar'ın üstüne yürüdü. Küfrün de bini bir para...

Sansar, yeminler edip kadından yalnız iki öpücük aldığını söyledi. Cemil'i öperek hasılatı paylaşmış oluyordu. Cemil, Sansar'ın üstünü başını didik didik aradıktan sonra ikna oldu. Canları sıkkin şekilde mesken tuttıkları inşaatın yanına gidip tuğlaların üzerine oturdular. İkisinin de uykusu yoktu.

Sansar:

"Bu böyle olmayacak." dedi. "Girdiğimiz evlerden artık bir şey çıkmıyor. Millet kurudu kaldı. Zengin evine zaten kameradan, güvenlikten yaşıyoruz. Başka bir yol bulmalı."

Cemil çoktan telefonuna dalmıştı bile. İnternette gördüğü bir dersane reklamı beyninde şimşekler çaktırdı.

"Buldum!" diye sıçradı yerinden. Sansar da başını telefonda kaldırıp bakışlarını arkadaşına çevirdi. Cemil'in aklından geçenleri okumaya çalışıyordu.

Cemil:

"ÖSYM'den sınav sorularını çalacağız." dedi.

Sansar:

"Sen delirdin galiba. Nasıl çalacağız oğlum? İçeri bile giremeyiz." dedi.

Cemil bir an düşündü:

"Çalmak şart değil aslında. Çaldık deriz. Sorular elimizde deyip millete soru satarız."

Sansar:

"Ne sorusu oğlum?" dedi.

Cemil, Sansar'a planını anlattı. İnternette buldukları soruları sanki sınav sorularını çalmış gibi adaylara satacaklardı. İnanmayan olursa paranın yarısı şimdi yarısı sınavdan sonra diyeceklerdi.

Planı dinleyen Sansar:

"Oğlum tek tek adaylarla uğraşacağımıza soruları dersanelere satsak daha kârlı değil mi?" dedi. Bu fikir Cemil'in aklına yatmıştı.

Sansar:

"Hatta ÖSYM'ye inat, dört soru alana bir soruyu bedavadan verelim." dedi. Cemil, bu fikri de çok beğenmişti.

"Vay be kardeş, sende de ne kafa varmış." dedi. İki kafadar sabaha kadar internette soru indirerek kuracakları tezgâhın detaylarını planladılar. Sabah gün ağarırken Sansar'ın aklına daha dâhiyane bir fikir gelmişti:

"Biz tek tek dersanelerle uğraşacağımıza soruları ÖSYM'ye satsak nasıl olur?" dedi.

Tırnakçı Cemil, ilk defa itiraz etti:

"Nasıl satacağız oğlum? Soruları zaten ÖSYM hazırlamıyor mu?"

Sansar:

"İyi ya işte, uğraşmamış olurlar. Direk bizim soruları sorarlar."

"Saçma sapan konuşma." dedi Cemil. "Sen soru

bulmaya devam et."

Öğleye doğru pek çok soru bulmuşlardı. Sansar: "Sorulardaki şu isimleri rakamları değiştirsek mi acaba?" dedi.

Cemil:

"Lan kim anlayacak? Böyle satalım gitsin." dedi.

İki kafadarın hazırladığı sorular beklediklerinden daha çok ilgi görmüştü. Soruları umduklarından daha pahalıya sattılar. İkisinin de keyfi yerindeydi. Sansar, telefonda bir oyun havası açtı. Kalkıp oynamaya başladılar:

Cemil omuzlarını oynata oynata:

"Bunca sene ev soymak için boşa zaman harcamışız." dedi.

Sansar, Cemil'e doğru yaslandı:

"Kodeste geçen günleri de unutma. Oh oh!" dedi.

Cemil, cebinden çıkardığı bir bozukluğu yalayıp Sansar'ın alnına yapıştırdı. İkili sınav zamanına kadar hiç kazanmadıkları kadar para kazandı. Kazandıkları paradan altlarına birer araba bile çekmişlerdi.

Sınav günü Cemil, öfkeyle Sansar'ın kapısına dayandı.

"Ulan hani kazandığımız ortaktı!" diyerek yakasına yapıştı.

Sansar:

"Oğlum ne kazandıysak yarı yarıya bölüştük işte." dedi.

Cemil:

"Yalan söyleme. Çıkar bakalım ÖSYM'den aldığın paraları." dedi.

Sansar, hiçbir şey anlamıştı:

"Neden bahsediyorsun? Ben ne parası almışım ÖSYM'den?"

Cemil, telefonunu çıkarıp millete sattıkları sorular ile sınavda çıkan soruları açtı:

"İnkâr etme. İşte bugünkü sınavda çıkan sorular."

Sansar, ağzı bir karış açık:

"Ulan bunlar bizim sorular!" dedi.

Cemil:

"Ben de onu diyorum ya benim arkamdan soruları ÖSYM'ye de satmışsın besbelli. Zaten o gün öyle bir şeyler geveleyip duruyordun. Soruları ÖSYM'ye satsak matsak diye..."

Sansar, yeminler edip soruları Cemil'den habersiz kimseye satmadığını söyledi. Cemil, zor da olsa ikna olup koltuğa çökerken:

"Ulan bunca yıllık hırsızım. Vallahi ben bile bir şey anlamadım bu işten. Kim kimden arakladı şimdi bu soruları?" dedi.